

Ilija – broj sedam

Prvi i Posljednji

Jeff Pippenger

2023-10-07

Godinu 1863. prepoznamo kao posljednju točku kušnje u nizu kušnji koje su započele pri Velikom razočaranju 1844. Naš prvi dio logike jest činjenica da je mileritski pokret završio kada je Crkva adventista sedmoga dana upravo te godine bila pravno registrirana pri vladi Sjedinjenih Američkih Država. Pokret koji je proročki započeo 1798. godine završio je 1863. godine.

Nadahnuće nam otkriva da je, kada je moćni anđeo iz Otkrivenja osamnaest sišao 11. rujna 2001., taj događaj bio predoznačen u mileritskom pokretu kada je sišao anđeo iz Otkrivenja deset. Pokret milerita započeo je u vrijeme svršetka 1798. godine, kada je bila otpečaćena vizija rijeke Ulaj iz Danielovih osmog i devetog poglavlja. Pokret sto četrdeset i četiri tisuće započeo je u vrijeme svršetka 1989. godine, kada je bila otpečaćena vizija rijeke Hiddekel iz posljednja tri poglavlja Danielove knjige.

Oba vremena svršetka započela su postupnim odvajanjem nekadašnjega izabranog naroda od onih u pokretu njihovih odgovarajućih povijesti. Kada je temeljno pravilo svake povijesti bilo javno potvrđeno, sišao je anđeo svake dotične povijesti. Poruka, pokret i glasnik bili su oruđa kojima se Gospodin poslužio u svakoj pojedinoj povijesti kako bi razotkrio grijeh nekadašnjega izabranog naroda, jer kao što je Krist učio o svome djelu, da nije došao, cjepidlačavi Židovi povijesti ne bi imali grijeha. Glasnik, poruka i pokret bili su oruđa suda koja će nekadašnji izabrani narod držati odgovornim zbog odbacivanja napredujućega svjetla njihovih odgovarajućih povijesti, a kada je anđeo sišao, to je označilo da je sudski proces nad narodom staroga saveza bio u tijeku. Oruđe suda prepoznaje se kada proroci koji prikazuju tu povijest pojedu poruku koja im je predana od Gospodina. Kada pojedu poruku, tada je nose nekadašnjem izabranom narodu, koji je prikazan kao tvrdovrat i buntovan narod, koji neće slušati niti se obratiti. Jednom kada anđeo siđe i poruka bude pojedena, započinje sud nad buntovnim narodom.

Primjenjujemo sudski postupak drevnoga Izraela, kako je prikazan u knjizi Brojeva, na povijest mileritskoga pokreta, a naposljetku ćemo taj postupak ispitivanja primijeniti na pokret sto četrdeset i četiri tisuće. Simbolika broja „deset” treba se odrediti prema kontekstu odlomka u kojem se upotrebljava.

Niz od deset kušnji započinje razočaranjem, bilo kod Crvenoga mora za drevni Izrael bilo 22. listopada 1844. za milerite. Sestra White prepoznaje „orijentirske” istine koje su u to vrijeme bile otvorene, počevši od onoga što je nazvala „prolaskom vremena”. Razočaranje Hebreja bila je prijetnja faraonove vojske. Nedostatak vjere Hebreja u Božju silu očitovao se kao odgovor na njihov strah od vojske njihovih neprijatelja, upravo kao što je bio slučaj i pri desetoj i završnoj kušnji. Isus prikazuje svršetak od početka, stoga je strah od divova u Obećanoj zemlji, na koji je ukazalo deset uhoda, bio isti onaj strah koji je također proizveo njihovo razočaranje kod Crvenoga

mora. Deseta i završna kušnja za mileritski pokret bila bi vremensko proročanstvo, kao što je to bio 22. listopada 1844.

Veliko razočaranje u progresivnom ispitivanju mileritske povijesti označilo je početak jedne povijesti koja je bila jasno predočena izbavljenjem staroga Izraela iz Egipta. Počevši od Crvenoga mora, postojao je niz od deset kušnji, a posljednja bi kušnja odražavala prvu kušnju. „Prolazak vremena” pri velikom razočaranju bio je prouzročen pogrešnim razumijevanjem jednoga vremenskog proročanstva. Posljednja kušnja u procesu ispitivanja duhovnoga Izraela bila bi ista kao i prva. Godine 1863. vođe doslovnoga Izraela odlučile su se vratiti biblijskoj metodologiji onih koje su upravo bile prepoznale kao kćeri Rima te su odbacile, ili, mogli biste reći, pogrešno razumjele najdulje vremensko proročanstvo u Bibliji. Svršetak deset kušnji i u doslovnome i u duhovnome Izraelu bio je prikazan početkom. A na svršetku su, u oba slučaja, buntovnici pokazali želju da se vrate na mjesto iz kojega su upravo bili izbavljeni.

Odbacivanjem sedam vremena iz Levitskog zakonika dvadeset i šest laodicejski adventizam stvorio je proročku dilemu koju nije predvidio. Sve do danas nisu uspjeli razriješiti tu dilemu, premda u nastojanju da to učine nude raznovrsna jela bajki. Dilema se nalazi u retku koji sestra White prepoznaje kao temelj i središnji stup adventizma.

„Sveto pismo koje je, iznad svih drugih, bilo i temelj i središnji stup adventne vjere bila je izjava: ‘Do dvije tisuće i tri stotine dana; tada će se Svetište očistiti.’ [Daniel 8:14.]” Velika borba, 409.

Adventizam ima mnogo toga za reći o četrnaestom retku, ali oni se nikada ne osvrću na prvo opažanje koje bi o tom retku trebalo iznijeti. To je opažanje da je četrnaesti redak „odgovor“. Odgovor je besmislen ako ne uključuje pitanje koje taj odgovor izaziva. Trinaesti se redak ne može ni logički, ni gramatički, ni razumno odvojiti od četrnaestoga retka, jer je trinaesti redak pitanje, a četrnaesti odgovor.

Pitanje, kada je ispravno i pošteno predstavljeno, daje četrnaestom retku sasvim drukčije značenje od onoga što naučava adventizam. To ne znači da četrnaesti redak nije „temelj i središnji stup adventne vjere“, jer jest. To znači da, kada je adventizam 1863. pogrešno shvatio i odbacio sedam vremena, nije bio u stanju u potpunosti odrediti što četrnaesti redak doista znači. U Svetome pismu poluistina nije istina. Ispravno shvaćeno, pitanje iz trinaestoga retka zahtijeva prepoznavanje proročanstva koje označuje očišćenje Svetišta koje je bilo pogaženo, a također i prepoznavanje proročanstva koje označuje gaženje vojske. Proročanstvo o dvije tisuće i tri stotine godina odnosi se na „Svetište“, a proročanstvo o dvije tisuće pet stotina i dvadeset godina odnosi se na „vojsku“.

Da bi se obradio odnos između ta dva retka, potrebna je opsežna studija, što u ovom trenutku u ovim člancima ne namjeravam učiniti. O tim se pitanjima kroz godine višeput raspravljalo i ona se mogu pronaći u seriji Habakkukove ploče. Još uvijek obrađujem simboliku Ilije i želim najprije dovršiti te istine.

William Miller bio je Ilija početka adventizma, a njegovo prvo otkriće bilo je sedam vremena iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, stoga je odbacivanje te istine 1863. godine bilo odbacivanje

Ilijine poruke. U ovom trenutku obrađujem obilježje Alfe i Omega koje poistovjećuje svršetak s početkom. Konačna kušnja drevnoga Izraela bila je predložena u prvoj kušnji. Obje kušnje predstavljaju strah da su poganski narodi moćniji od Boga. Deseta kušnja, budući da je u načelu bila ista, bila je mnogo buntovnija od prve kušnje, jer je povijest Božje pobjede u prvoj kušnji trebala u buntovnicima proizvesti postojano pouzdanje. Oni su očitovali svoje odbacivanje Boga usprkos mnogo većem dokazu Njegove sile nego što su ga imali kod Crvenoga mora. Milleritski adventizam već je do 1863. godine objašnjavao zašto je veliko razočaranje bilo silno Božje djelo, ali su ipak odlučili izabrati vođu i vratiti se u Egipat te odbaciti poruku koju Daniel naziva Mojsijevom „zakletvom”, a koja je bila predložena po Iliji.

Umjesto da odvojim vrijeme kako bih iznio dokaze valjanosti sedam vremena kao vremenskog proročanstva, namjeravam se poslužiti jednostavnom logikom da dokažem njegovu valjanost na drugi način. Za pokret koji je započeo 1798. godine, završna kušnja iz 1863. također bi predstavljala završnu kušnju za pokret silnog anđela iz Otkrivenja osamnaest. Nadahnuće je bilo vrlo jasno u pogledu toga koja je posljednja kušnja za oba pokreta.

„Sotona... neprestano nameće krivotvoreno — da bi odveo od istine. Posljednja Sotonina obmana bit će da učini svjedočanstvo Duha Božjega neučinkovitim. ‘Gdje nema viđenja, narod propada’ (Izreke 29,18).” Selected Messages, knjiga 1, 48.

Ne postoji pošten način da se spisi Ellen White tumače tako da se ustvrdi kako ona nije u potpunosti podupirala sedam vremena iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Sestra White, kao što smo prethodno utvrdili u ovim člancima i kao što je dobro dokumentirano u nizu pod naslovom Habakkukove tablice, izravno nas obavještava da je Bog usmjerio i kartu iz 1843. i kartu iz 1850. Ona izravno uči da su te dvije tablice bile ispunjenje drugog poglavlja Habakuka. Obje karte označuju sedam vremena iz Levitskog zakonika dvadeset i šest kao središnju točku svojega odgovarajućeg grafičkog rasporeda. Na objema kartama crta sedam vremena ima Kristov križ kao središte proročke linije sedam vremena.

Uz svoje potvrde Habakukovih dviju ploča, ona je više puta zabilježila da trebamo i dalje iznositi poruku koja je bila iznošena od 1840. do 1844., a svaki adventistički povjesničar koji razmatra način na koji su mileriti promicali poruku koju su navješćivali, utvrđuje da su se služili kartom iz 1843. godine. Ona ne samo da potvrđuje poruke prikazane na kartama i savjetuje Božjemu narodu da i dalje iznosi upravo iste poruke koje su bile iznošene u toj povijesti, nego također donosi više odlomaka u kojima upozorava da će te poruke biti napadane kroz cijelu povijest Božjega ostatka. Kada upozorava na te napade, ona opetovano ističe da je zadaća Božjih stražara braniti upravo te istine.

Ako su karte netočne, tada su netočne i poruke koje one grafički prikazuju. Ako je poruka koju su mileriti naviještali od 1840. do 1844. bila netočna, tada je i opetovano poistovjećivanje Ellen White, prema kojem je mileritska poruka bila temelj, također netočno. Ako su te poruke bile netočne, njezine opetovane zapovijedi da se nastave iznositi upravo te iste istine lažan su savjet. Ako poruka milerita ne predstavlja temelje koji su se trebali očuvati i čuvati od sotonskih napada, tada su i ti savjeti također pogrešni. Doći do zaključka da su sva ta pitanja povezana s Ilijinom

porukom iz te povijesti pogrešna, jasno bi pokazalo da je Ellen White bila lažna proročica.

Suvremeni adventizam još uvijek na svojim seminarima o Otkrivenju naučava da će crkva ostataka posjedovati Duh proroštva, koji je svjedočanstvo Isusovo, ali onima koje nastoje privući u crkveno članstvo zasigurno ne govore da u potpunosti odbacuju odobrenje Ellen White i upozorenja povezana s tim ranim temeljnim istinama i poviješću. Što vam znači sljedeći odlomak?

„Nemamo se čega bojati za budućnost, osim ako zaboravimo put kojim nas je Gospodin vodio i Njegov nauk u našoj prošloj povijesti.“ Life Sketches, 196.

Godine 1863. milleritski je pokret došao do svojega završetka i registrirao se kao pravni subjekt pri vlasti koja će naposljetku oblikovati lik papinstvu, što je, prema definiciji Ellen White, sjedinjenje crkve i države.

„U pokretima koji se sada odvijaju u Sjedinjenim Državama kako bi se ustanovama i običajima crkve osigurala potpora države, protestanti idu stopama papista. Štoviše, oni otvaraju vrata da papinstvo ponovno zadobije u protestantskoj Americi prevlast koju je izgubilo u Starome svijetu.“ Velika borba, 573.

Pod pretpostavkom da je pravna povezanost s vladom bila dio nužnosti organiziranja, u vrijeme kada je mladež naroda bila novačena u krvoproliće poznato kao Građanski rat, pokret millerita došao je svome kraju. Godine 1863., i tiskanim člankom i novom kartom, Crkva adventista sedmoga dana odbacila je proročanstvo o ropstvu koje Daniel naziva Mojsijevom zakletvom. Godine 1850. Gospodin je uputio svoj narod da načini drugu Habakukovu ploču i ispravi pogrešku nad kojom je zadržao svoju ruku na ploči iz 1843. godine. Karta naložena 1850. godine u potpunosti je ispunila svoju svrhu, jer je Ellen White rekla da je vidjela „da je Bog bio u izdavanju karte“, istodobno utvrđujući da je karta iz 1850. godine prepoznata u drugom poglavlju Habakuka.

Svrha karte iz 1850. bila je ista kao i svrha karte iz 1843. Trebala je biti evangelizacijsko sredstvo kojim će se umirućemu svijetu iznijeti poruka trećega anđela. Godine 1863. ta je poruka bila odbačena. Proces kušnje, koji je predložen procesom kušnje što je započeo na Crvenome moru, započeo je vremenskim proročanstvom koje je u trinaestom retku osmog poglavlja Daniela označilo Svetište koje je trebalo biti pogaženo, a proces kušnje završio je vremenskim proročanstvom koje je u trinaestom retku osmog poglavlja Daniela označilo vojsku koja je trebala biti pogažena.

Tada sam čuo gdje jedan svetac govori; i drugi svetac reče onome svetcu koji govoraše: Dokle će trajati viđenje o svagdašnjoj žrtvi i o pustošnom prijestupu, da se i Svetište i vojska predaju gaženju? I reče mi: Do dvije tisuće i tri stotine dana; tada će se Svetište očistiti. Daniel 8,13.14.

Proces kušanja koji je započeo 22. listopada 1844. nosi pečat Alfe i Omega. Početak toga procesa kušanja bio je vremensko proročanstvo koje je predstavljalo Svetište koje je trebalo biti pogaženo. To je bilo proročanstvo koje je, kada se ispunilo, proizvelo veliku svjetlost. Proces kušanja koji je završio 1863. nosi pečat Alfe i Omega. Završetak toga procesa kušanja bio je vremensko proročanstvo koje je predstavljalo vojsku koja je trebala biti pogažena. To je bilo proročanstvo koje je bilo namijenjeno proizvesti veliku svjetlost kada se ispuni. Bilo je to vremensko

proročanstvo koje je iznio Ilija te povijesti, i kada je bilo odbačeno i stavljeno po strani, proizvelo je veliku tamu.

A ovo je osuda: svjetlo je došlo na svijet, a ljudi su više ljubili tamu nego svjetlo, jer su njihova djela bila zla. Ivan 3,19.

Logika kojom namjeravam završiti ovaj članak jest ono što sam već istaknuo. Je li Bog preko Ellen White odobrio karte iz 1843. i 1850. godine?

„Vidjela sam da je karta iz 1843. bila vođena rukom Gospodnjom i da je ne treba mijenjati; da su brojke bile onakve kakve ih je On htio; da je Njegova ruka bila nad njima i sakrila pogrešku u nekim brojkama, tako da je nitko nije mogao vidjeti dok Njegova ruka nije bila uklonjena.“ Early Writings, 74.

„Vidjela sam da je Bog bio u objavljivanju karte od strane brata Nicholasa. Vidjela sam da u Bibliji postoji proročanstvo o toj karti, i ako je ta karta namijenjena Božjem narodu, ako je dovoljna za jednoga, dovoljna je i za drugoga, a ako je jednome bila potrebna nova karta naslikana u većem mjerilu, svima je potrebna jednako toliko.“ Manuscript Releases, broj 13, 359; 1853.

Je li Bog preko Ellen White potvrdio poruku koju su mileriti iznosili tijekom razdoblja od 1840. do 1844. godine?

„Bog nam ne daje novu poruku. Trebamo navješćivati poruku koja nas je 1843. i 1844. izvela iz drugih crkava.“ Review and Herald, 19. siječnja 1905.

„Bog nam nalaže da svoje vrijeme i snagu posvetimo djelu propovijedanja narodu poruka koje su pokretale muškarce i žene 1843. i 1844. godine.“ Manuscript Release, Number 760.

„Sve poruke dane od 1840. do 1844. trebaju sada biti učinjene snažnima, jer ima mnogo ljudi koji su izgubili svoje usmjerenje. Poruke trebaju ići svim crkvama.“

„Krist je rekao: ‘Blago vašim očima, jer vide; i vašim ušima, jer čuju. Jer zaista vam kažem: mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti ono što vi gledate, i nisu vidjeli; i čuti ono što vi slušate, i nisu čuli’ [Matej 13,16.17]. Blagoslovljene su oči koje su vidjele ono što se vidjelo 1843. i 1844. godine.

„Poruka je dana. I ne bi smjelo biti nikakve odgode u ponavljanju poruke, jer se znakovi vremena ispunjavaju; završno djelo mora biti izvršeno. Veliko će djelo biti obavljeno u kratkom vremenu. Uskoro će po Božjoj odredbi biti dana poruka koja će prerasti u glasan poklič. Tada će Daniel ustati u svojem dijelu, da iznese svoje svjedočanstvo.“ Manuscript Releases, volume 21, 437.

„Istine koje smo primili 1841., ’42., ’43. i ’44. sada valja proučavati i navješćivati. Poruke prvoga, drugoga i trećega anđela u budućnosti će se objavljivati jakim glasom. Bit će iznošene s ozbiljnom odlučnošću i u sili Duha.“ Manuscript Releases, svezak 15, 371.

„Razumijemo sadašnju slabost i neznatnost djela. Imali smo iskustvo. Dok obavljamo djelo koje nam je Bog dao, možemo pouzdano ići naprijed, uvjereni da će On biti naša dostatnost.

On će biti s nama 1906. godine, kao što je bio s nama 1841., 1842., 1843. i 1844. godine.”
Loma Linda Messages, 156.

„Oni koji stoje kao učitelji i vođe u našim ustanovama trebaju biti čvrsti u vjeri i u načelima poruke trećega anđela. Bog želi da Njegov narod zna da imamo poruku onako kako nam ju je On dao 1843. i 1844. godine.” General Conference Bulletin, 1. travnja 1903.

„Upozorenje je došlo: Ne smije se dopustiti da uđe išta što bi poremetilo temelj vjere na kojem gradimo još otkako je poruka došla 1842., 1843. i 1844. godine. Ja sam bila u toj poruci, i otada stojim pred svijetom, vjerna svjetlu koje nam je Bog dao. Ne namjeravamo skloniti svoja stopala s platforme na koju su bila postavljena dok smo iz dana u dan tražili Gospodina usrdnom molitvom, tražeći svjetlo. Mislite li da bih se mogla odreći svjetla koje mi je Bog dao? Ono treba biti kao Stijena vjekova. Ono me vodi otkako mi je dano.” Review and Herald, 14. travnja 1903.

Je li Bog preko Ellen White upozorio svoj narod da se brani od napada koji bi potkopali istine milleritske povijesti?

„Velike oznake istine, koje nam pokazuju naš položaj u proročkoj povijesti, treba brižljivo čuvati, da ne budu porušene i zamijenjene teorijama koje bi donijele zbrku, a ne pravu svjetlost.“ Selected Messages, knjiga 2, 101, 102.

„Danas Sotona traži prilike da sruši putokaze istine,—spomenike koji su podignuti duž puta; a nama je potrebno iskustvo ostarjelih radnika koji su svoju kuću sagradili na čvrstoj stijeni, koji su i u zlu glasu kao i u dobru glasu ostali postojani u istini.“ Gospel Workers, 104.

„Bog nikada ne ostavlja svijet bez ljudi koji mogu razlučivati između dobra i zla, pravednosti i nepravde. Bog ima ljude koje je odredio da stoje u prvim redovima boja u vremenima nevolje. U krizi će podignuti ljude kao što je to činio u davna vremena. Mladim će ljudima biti naloženo da se povežu sa ostarjelim nositeljima stijega, kako bi bili ojačani i poučeni iskustvom ovih vjernih, koji su prošli kroz tako mnoge sukobe i kojima je Bog, po svjedočanstvima svojega Duha, tako često govorio, pokazujući pravi put i osuđujući pogrešan put. Kad nastanu pogibli koje kušaju vjeru Božjega naroda, ovi pionirski radnici trebaju iznositi iskustva iz prošlosti, kada su nailazile upravo takve krize, kada je istina bila dovođena u pitanje, kada su se uvodila neobična učenja koja nisu potjecala od Boga.

„Iskustvo onih ostarjelih djelatnika sada je potrebno; jer Sotona vrebava svaku priliku da obezvrijedi stare putokaze — spomenike koji su podignuti duž puta.“ Review and Herald, 19. studenoga 1903.

Godine 1863. milleritski je pokret završio odbacivanjem prve istine koju je Ilija te povijesti bio vođen razumjeti. Njegov se završni ispit temeljio na dvama stihovima u osmom poglavlju Daniela koji prepoznaju gaženje Svetišta i vojske. Svjetlo o Svetišću bilo je otvoreno pri prvome od deset ispita, a tama je bila dovedena na vojsku pri posljednjem od deset ispita.

„Jedno je sigurno: oni adventisti sedmog dana koji zauzmu svoje mjesto pod Sotoninom zastavom najprije će se odreći svoje vjere u upozorenja i ukore sadržane u Svjedočanstvima

Božjega Duha.

„Upravlja se poziv na veće posvećenje i svetiju službu, i nastaviti će se upravljati. Neki koji sada iznose Sotonine prijedloge doći će k sebi. Ima onih na važnim položajima povjerenja koji ne razumiju istinu za ovo vrijeme. Njima se mora uputiti poruka. Ako je prime, Krist će ih prihvatiti i učiniti ih svojim suradnicima. Ali ako odbiju poslušati poruku, svrstati će se pod crni stijeg Kneza tame.

„Naloženo mi je reći da se dragocjena istina za ovo vrijeme ljudskim umovima otvara sve jasnije i jasnije. U posebnom smislu muškarci i žene trebaju jesti Kristovo tijelo i piti njegovu krv. Doći će do razvoja razumijevanja, jer je istina sposobna za stalno širenje. Božanski Začetnik istine doći će u prisnije i sve prisnije zajedništvo s onima koji nastavljaju upoznavati ga. Dok Božji narod prima njegovu riječ kao kruh nebeski, spoznat će da su njegovi izlasci pripremljeni kao zora. Primit će duhovnu snagu, kao što tijelo prima tjelesnu snagu kad se hrana jede.“

„Mi ne razumijemo ni napola Gospodnji plan u tome što je sinove Izraelove izveo iz egipatskoga ropstva i vodio ih kroz pustinju u Kanaan.“

„Dok sabiremo božanske zrake koje sjaje iz evanđelja, imat ćemo jasniji uvid u židovski poredak i dublje cijeniti njegove važne istine. Naše istraživanje istine još je nepotpuno. Sabrali smo tek nekoliko zraka svjetlosti. Oni koji nisu svakodnevni proučavatelji Riječi neće riješiti pitanja židovskog poretka. Neće razumjeti istine koje je poučavala hramska služba. Djelo je Božje ometano svjetovnim razumijevanjem njegova velikog plana. Budući život otkrit će značenje zakona koje je Krist, obavijen stupom od oblaka, dao svojem narodu.” Spalding and Magan, 305, 306.

U sljedećem ćemo članku nastaviti naše razmatranje simbolike Ilije u vezi s 1863. godinom.